

KUNSTNER: Brynhild Slaattos kunst pryder Hønse-Lovisas hus ut oktober. Foto: Janina Lauritsen

Tekstilkunst ved «tekstilvuggen»: – Det er ikke hva som helst som får stilles ut her

Har du vært forbi Hønse-Lovisas hus og sett kunsten som nylig ble hengt opp på veggen? Arbeidermuseets Gro Røde fikk et lykke-kick da det var nettopp Brynhild Slaatto som ville stille ut tekstilkunsten sin.

Janina Lauritsen

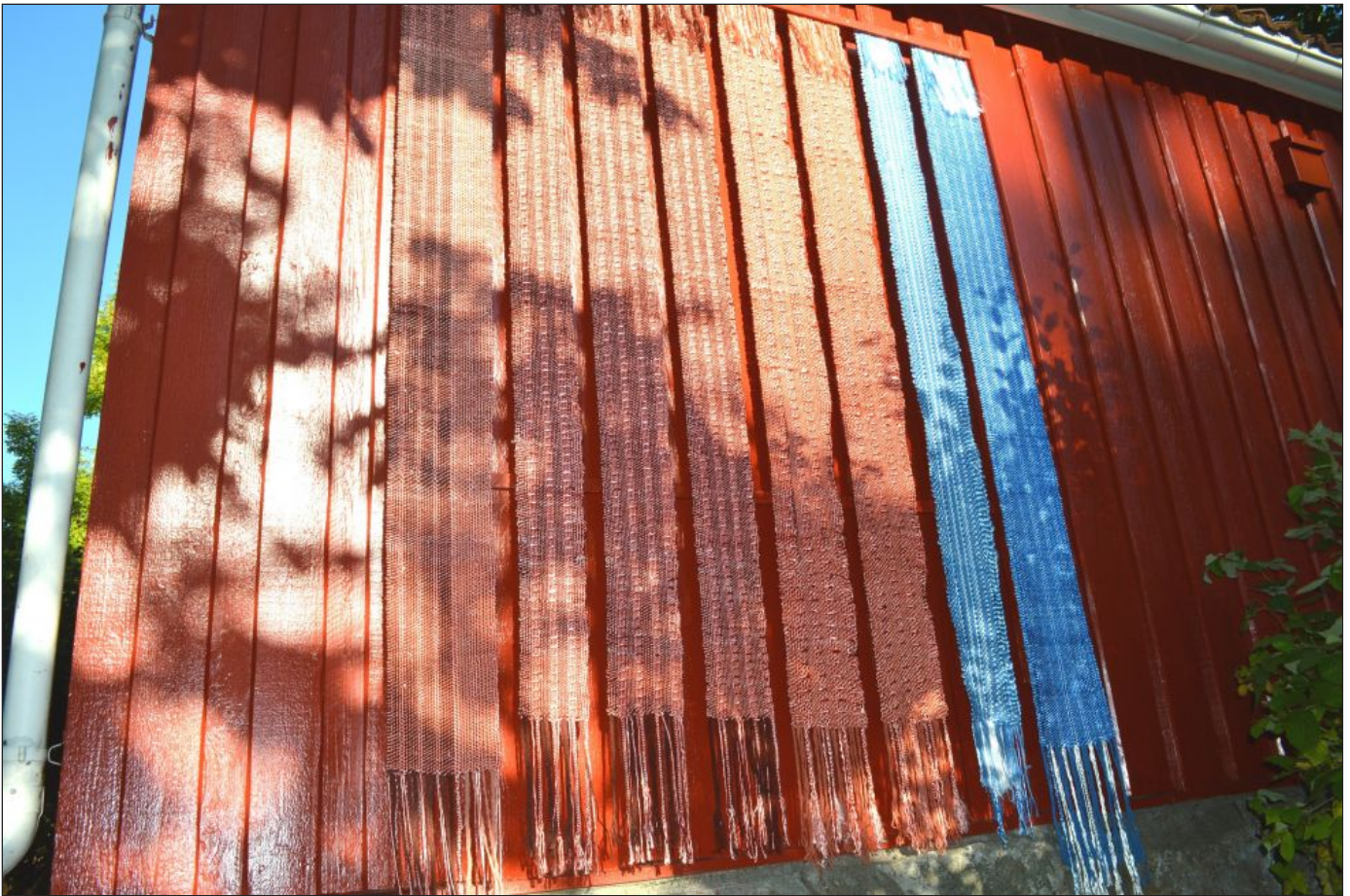
Publisert: 17.09.2020 kl 10:20
Sist oppdatert: 17.09.2020 kl 10:21

SAGENE: – Da Brynhild tok kontakt med Hønse-Lovisas hus, ble jeg veldig lykkelig! Dette har jeg drømt om i flere år – at en tekstilkunstner skulle komme til tekstilvuggen! sier historiker ved Arbeidermuseet, Gro Røde, entusiastisk og fortsetter:

– Det er rart at ingen før har sett potensialet av å være der det startet. Og det beste er at folk inviterer seg selv! Det var et lykke-kick!

Nå henger Brynhild Slaattos kunst på veggen, og det kommer den til å gjøre ut oktober.

– Dette er et miljø med tekstilhistoriens røtter, det var derfor jeg tok kontakt, sier Slaatto.

Kunstverket «Blåtøy og teglstein» Foto: Janina Lauritsen

– Må være i ypperste klasse

Det er ikke hva som helst som får lov til å stilles ut på veggen til Hønse-Lovisas hus, påpeker Røde.

– Dette er et verneverdig bygg, det må være noe i ypperste klasse. Arbeidermuseets oppgave er å formidle historien, og det er en gave at tekstilen blir dratt frem nå.

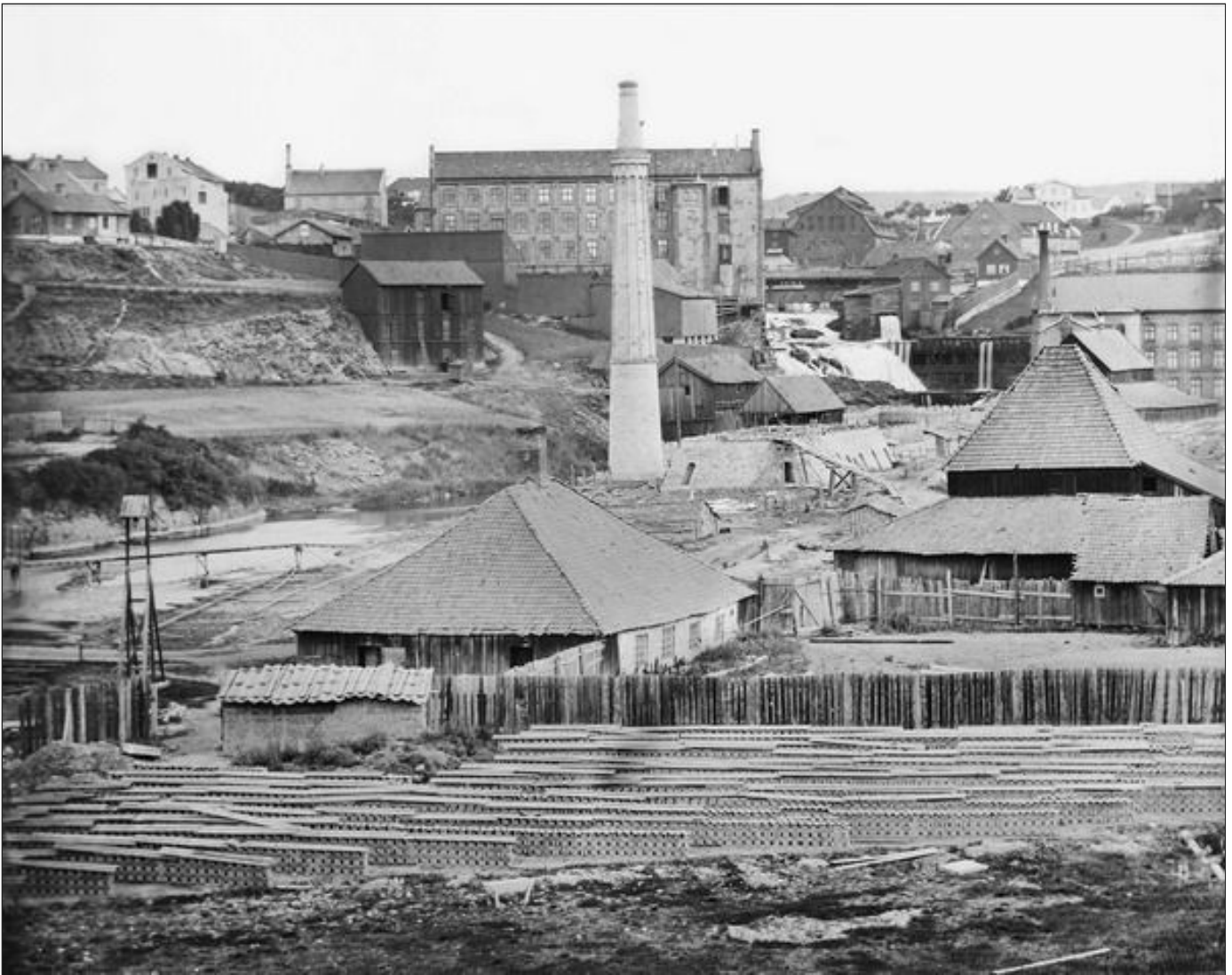
Slaattos kunstverk har fått navnet «Blåtøy og teglstein», en tittel som passer bedre enn kunstneren selv aner, mener Røde.

Hjula Væveri, som lå ved Beierbrua, var i sin tid det største og mest moderne veveriet i Norge, og var arbeidsplassen til flere hundre kvinner i perioden 1855-1956. Prosjektets navn henspiller direkte på den lange og fargerike tekstilhistorien, samt byggematerialet som preger fabrikkarkitekturen ved Akerselva.

– Vet du hva blåtøy er? Det er det ikke alle som vet. Blåtøy betyr hverdagstøy i bomull, det var det man kjøpte i alle butikkene. Det er et av de historiske mysteriene, det ble kalt blåtøy uten å være blått, sier Røde.

– Og de færreste går og tenker at det lå et teglverk her, sier hun og peker nedover Beierbakken.

Her lå Øvre Foss teglverk, som var Norges største. De produserte 1,8 millioner teglstein i året. Men i 1880 var det slutt på leira, og i 1897 ble Foss Bryggeri bygget her i stedet.

Øvre Foss teglverk, ca. 1865 Foto: Hans Emil Erichsen/Oslo Museum

– Kvinnene står sterkt

Slaatto har et veldig godt samarbeid med Arbeidermuseet, forteller hun.

– Det er alltid et sted jeg kan stille spørsmål. Og jeg har blitt mye tettere knyttet til alt dette, etter å ha jobbet med Blåtøy og teglstein i et halvt år. Jeg bor ved Ila skole. Dette er min sykkelvei til og fra atelieret. Det er spesielt for meg å ha fått så mye kunnskap om noe som er så nært meg, sier kunstneren.

På Hjula Veveri lagde de både arbeidstøy, gardin, sengetøy med mer i materialene bomull og ull. Slaattos materialvalg i tekstilpanelene er maritimt tau (nylon) og ull, valgt for å tåle å stå ute i vær og vind over tid. Og hun har selv farget tekstilene. Slaatto har hatt flere kunstverk hengende ute, hun liker godt å se forandringene som skjer ute - kunsten blekes i sola og naturen rundt endrer farge.

– Vi kvinnelige tekstilkunstnere står sterkt når vi kommer hit til Sagene, etter alle de kvinnelige tekstilarbeiderne. De har gjort et forarbeid for oss.

Prosjektet er i samarbeid med Oslo Museum ved Arbeidermuseet, og er støttet av Bildende kunstners hjelpesfond og Soft Moments, NTK.

Gro Røde fikk et lykke-kick av å få Brynhild Slaattos kunst hit. Foto: Janina Lauritsen

Nyhetsbrev fra Sagene Avis

Få nyheter fra Sagene Avis rett i innboksen! Det er gratis, **og du melder deg på her!**